

Katarzyna Hudy

Urodziła się 21 lipca 1979 roku. Mieszka w Izbiskach w powiecie mieleckim. Jest absolwentką filozofii na Uniwersytecie Rzeszowskim oraz pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej na Akademii „Ignatianum” w Krakowie. Członkini Związku Literatów Polskich od 2022 r. Autorka tomików poezji *Dru-ga strona myśli* (2019), *Zagubione skrzy-dło* (2020), *Chleb posmarowany życiem* (2021), *Wyjście* (2022). Nagradzana i wyróżniana w konkursach literackich.

wyjście

udeptane gruzy na ścieżkach dni
znaleziony kamyk rzucony do szuflady
kieszenie wypchane terminami
a głowa nieporadną troską
za krótki dzień zbyt długi mrok
zgubiłeś klucz
niech twój dom będzie księgą wyjścia
a deszcz niech zmyje paletę szarych barw
zawsze tu był błękit i zieleń
zapomniałeś spojrzeć
zapisz swą obietnicę że nie ominiesz świata
i chwile spokojne zaprosz
do swoich cichych pokoi
wreszcie podejdz do drzwi
pozdejmuj stare zasłony
otwórz na oścież okna
nie ma innego wyjścia
niż wyjście życie

czyja wojna

mówią że to nie moja wojna
że trzeba żyć dziękować bo u nas spokój
a mnie budzi płacz wystraszonych dzieci
choć to nie mój sąsiad został zabity bo poszedł po chleb
to ja odczuwam żalobę
czy odległość mierzona kilometrami
usprawiedliwia brak współczucia
czy cisza i dom w który nie trafiają rakiety
usprawiedliwiają beztroskie picie piwa w ogródku
granica wyznaczona na kawałku ziemi
oni tam my tu
czy to wystarczy by czuć komfort i planować wakacje
mówią to nie twoja wojna a ja mam takie samo serce
i w tym samym miejscu co matka
która opatruje dziecku oderwaną nogę
dopóki nie ustaną strzały kierowane w niewinność
to będzie też moja wojna

Małgorzata Szepelek

Pochodzi z Roztocza, absolwentka dziennikarstwa Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie. Debiutowała literacko książką łączącą poezję i prozę *Kufer cedru pelen* (2019), w 2022 r. wydała tomik *Kołowrotek*. W sieci prowadzi blog literacki boadicea.pl, laureatka konkursów literackich, współautorka kilku antologii. Należy do Regionalnego Stowarzyszenia Twórców Kultury w Rzeszowie.

Akwarela

Maluję świat
łzę z policzka
ze stopami jeszcze we śnie.
Maluję dzień
z długopisem w zębach
prowokuję uśmiech
do niezblazowanej radości.
Maluję poranek
wschodem.
Mróz maluje
na szybie kwietne wzory
zamieniam –
zimno na ciepło
noc na dzień
łzę z policzka
na jasne oczu spojrzenie.

Piąta nad ranem

O piątej nad ranem
mruczenie kota
ciszy nie zakłóca.
W ciemności syte
dobrze się pisze
w kocim towarzystwie.

Jarzmo soboty pracującej
osłodzone i – pomieszane
wskazówkami zegara –
dzisiaj zaczynam później
kończę wcześniej.

Opaska na włosy powstrzymuje
moją twarz
przed rozsypaniem się.
Wyglądam przez okno
odwzajemniam
uśmiech brzożom.

Majowe czytanie w rzepaku

Na Roztoczu przy czytaniu
wiatr przewraca kartki książki.
W międzyczasie podsłuchuję
przekrzykujące się skowronki –
próbuję odróżnić jeden od drugiego.
Między miedzami toczy się życie.
Zające uchodzą na pola –
sarny udają, że tego nie widzą.

Jerzy Stefan Nawrocki

Urodził się 4 września 1941 r. w okupowanej Polsce we Lwowie, od 1945 mieszka w Rzeszowie. Prozaik, członek ZLP, dziennikarz, zajmuje się malarstwem i grafiką. Autor ośmiu książek prozatorskich i popularnonaukowych.

Ptaki przygodne

(fragment powieści)

Na piersiach stojącego zwiślał na grubym łańcuchu złoty krzyż i tym tylko odróżniał się od pozostałych żeglarzy na osiemnastowieślonej karedze, której konstrukcja obszyta była szczególnie grubymi skórami wołów, nasyconymi odporną na morską wodę tłustą, żywiczną masą. Pod płaszczem stojący miał na sobie gruby, skórzany kubrak.

Morze sfalowało mocno, fale szły krótkie, a strome tak, że drewnianym statkom Piktów groziłoby przełamanie między ich grzbietami w połowie. Statkom drewnianym – tak. Ale nie elastyczniejszym, celtyckim karegom!

Znowu popłynęli wzdłuż kreski brzegu przed siebie i cieszyli się, pokąd Ian Łagodny z Yougibal, pływający już wcześniej za handlem aż do norymberskiego Corbilo, do galijskiego Burdisale z miedzią, cyną i wełną po to, by w zamian przywozić broń i narzędzia z żelaza i brązu, który pływał nawet z Celtami aż na wybrzeże Iberii u stóp wysokich gór – póki Ian ostrzegawczo nie krzyknął: – Przed nami morze na skałach ledwie po kolana! Sunie tu, sunie na nas, cofać się, cofać, bo prąd nas niesie ku temu jako wiatr słabe mewy... – I w pierwszej chwili wszyscy na każdym ze statków rzucili się ku wiosłom, a było na każdej karedze do szesnastu dwurzędowych wiosel wielkich i mocnych, zaś Ian dalej wołał: – Kapitanie, prosz Świętobliwego, aby powstrzymał ruch owej wyspy... – a Łowca Węgorzy zakrzyknął, podobnie jak Ian: – Ona płynie ku nam! Na wiosłach w tył! – ryknął. Jego głos zdawał się jednak rozplwać w przesyconym znowu wilgocią powietrzu.

Przetarł oczy, nie wierzył. Co widział, zdawało się majaczeniem, jak wtedy, gdy zachorował i leżał przez wiele dni, nie wiedząc, co rzeczywistość. Pieniste pole na morzu jakby zmieniało kształt. Wysuwało macki ku statkom. I jeszcze coś dostrzegł wyraźnie: na skrajach pienistego plastra nie było ni śladu przyboju... Choć fale szły dość łagodne, na krawędziach tej dziwnej, ruchomej płaszczyzny powinno być przecież choćby niewielkie spiętrzenie. Nie było go! Pienista płaskość jakby własnym ciężarem wduszała i wypychała wszystkie fale pod siebie: stłamszała ocean. Ale przecież nigdzie nie ma pływających, żywych, ciężkich skalistych wysp...

Aż naraz bystrooki Manannan Dunk, który wspiął się na maszt, wrzasnął na całe gardło: – To ryby, widzę ryby!!! Cała olbrzymia ławica... Płynie ku nam. W imię boże chwytajcie za sieci, Bóg zesłał połów swym dzieciom! – I strach zmienił się znów w radość. A zgiełk był przy tym straszliwy, albowiem stada mew i wielkich rybołów krążyły na ową ławicę, pikując na nią tak licznie, jakoby kawały białawego lodu sypały się gęstym gradem z niebieskiego bożego wiadra wprost w fale.

Krzysztof Kwasizur

Urodzony w 1973 r. w Przemyślu. Mieszka w Furmanach pod Sandomierzem.

Poeta młodego pokolenia, prozaik, krytyk literacki, felietonista i autor tekstów wielu piosenek. Autor poematu i pięciu zbiorów poezji, z których pt. *Niebieski* został przetłumaczony na język rosyjski.

Dobranoc

Dobranoc szumny deszczu
jeśli chcesz, padaj jeszcze
pieszczotą plusku pieśczone
molo, tatarak i jeszcze

cichutkie gwiazd stapania
po tafli nocy mokrej
tam, gdzie bryza przegania
brzęczenie łodzi lotnej.

Dobranoc wietrze, a ty
kiedy ja słodko usnę
dotykaj lekkim muśnięciem
wszystkich, co ja nie musnę.

***

nie jestem bezpiecznym, ciepłym
bamboszem,
wykrzywionym przez lata noszenia.
Może i chciałbym, by ktoś
mnie zdarł
latami szurania, ale wciąż klamry
i obcas twarde.
Samemu sobie nieznośny lakierek –
chciałbym być domowy,
a wciąż wyjściowy.

***

byłem zmurszałą łajbą
którą ocean słów przerzucał od bytu do niebytu
jak ciężko zarobiony szeląg
między twardymi palcami kiedy go wydać przyjdzie
złożone w trwodze dłonie chwyciły się brzytwy epitetów
by cięć na odlew

Maria Czechowicz

Wrocławianka z urodzenia, warszawianka z zasiedlenia. Od 2021 roku należy do Mieleckiej Grupy Literackiej „Słowo”. Absolwentka SGPiS. Dziennikarka, lektorka akademicka, entuzjastka lingwistyczna – ucząca angielskiego, rosyjskiego i niemieckiego. Autorka tomików poetyckich *Karuzela z emocjami* (2021) i *Rzeka życia – emocje* (2021).

Miraż szczęścia

Ledwo na horyzoncie
jawi się błysk początku,
a już przygniata go
cień końca.

Taniec

Dobro i Zło
splcione w tańcu
płyną w takt muzyki,
przenikając się nawzajem,
jak w realnym życiu.
Kto prowadzi tym razem?

Powroty po latach

Nic nie jest takie samo:
Dawne ścieżki zarosły chwastami,
wspomnienia zdarzeń wyblakły.
Więc dlaczego serce boli jak dawniej?

Tchórzostwo

Chowając się za kimś nie wierzymy,
że możemy być kimś wyjątkowym.
Może boimy się, że nas nie docenią?
Może obawiamy się odrzucenia?
Zróbmy coś z naszym ego!
Cięży jak kula u nogi,
nie pozwalając nam odnaleźć własnej wartości.